Žaloba podaná dne 2. srpna 2004 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice

(Věc C-337/04)

(2004/C 239/16)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 2. srpna 2004 žaloba směřující proti Francouzské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Gérardem Rozetem a Christophem Giolitem jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Francouzská republika tím, že neprovedla ve stanovené lhůtě rozhodnutí ze dne 15. ledna 2002 o státní podpoře udělené Francouzskou republikou ve prospěch Crédit Mutuel (Státní podpora C 88/1997 dříve NN 183/1995; nyní zveřejněné v Úř. věst. L 88 ze dne 4. dubna 2003, s. 39), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 249 čtvrtého pododstavce ES a čl. 2 a 3 tohoto rozhodnutí;

2. uložil Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Komise přijala dne 15. ledna 2002 rozhodnutí podle čl. 88 odst. 2 prvního pododstavce ES, kterým Francii uložila požadovat od Crédit Mutuel navrácení podpor, které jí byly uděleny po 1. lednu 1991, a přijmout předpisy, které by do budoucna odstranily podpory obsažené v Livret bleu a zlepšily její kontrolu, neboť shledala, že udělení práva distribuovat Livret bleu ve prospěch Crédit Mutuel francouzskými orgány veřejné moci představovalo státní podporu neslučitelnou se společným trhem.

Francouzské orgány zaslaly dne 18. června 2003 Crédit Mutuel příkaz k úhradě částky 117,9 milionů EUR. Komise však konstatuje, že až do tohoto dne Crédit mutuel nevrátila žádnou částku podpory a Francie neučinila nic jiného pro uskutečnění tohoto navrácení. Francie se tedy podle mínění Komise rozhodnutí nepodrobila, a protože nenamítla absolutní nemožnost výkonu, která je jediným důvodem obhajoby, který může být dovoláván, nesplnění povinností, které pro ni vyplývají z práva Společenství, musí být považováno za prokázané.

Komise ostatně neuděluje souhlas, co se týče metody jednoduchého úrokování používané francouzskými orgány pro výpočet úroků, které má dostat z částky, která má být navrácena a co se týče částky daně odpočítané od částky, která má být navrácena. Je toho názoru, že pouze kapitalizace úroků metodou složitého úrokování umožňuje dospět k odstranění hospodářské výhody, ze které měl Crédit Mutuel prospěch. Na druhé straně francouzské orgány neprokázaly, že odpočet daně z částky, která má být navrácena byl uskutečněn na základě vnitrostátních pravidel a nediskriminujícím způsobem vzhledem ke srovnatelným případům, na které se vztahuje vnitrostátní právo. Z těchto důvodů částka navržená francouzskými orgány k navrácení neumožňuje účinný výkon rozhodnutí Komise.

Komise má nakonec za to, že Francie se nepodrobila čl. 2 odst. 2, čl. 2 odst. 3 a čl. 2 odst. 4 rozhodnutí ze dne 15. ledna 2002, kterým se zajišťuje, aby v budoucnu byly odstraněny určité prvky podpory obsažené v Livret bleu a její lepší kontrole, ale omezila se na tvrzení, že nezbytné předpisy jsou přijímány. Komise k tomuto dni nemá k dispozici žádnou informaci, která by jí umožnila vyvodit závěr, že rozhodnutí bylo v těchto bodech vykonáno.

Žaloba podaná dne 13. srpna 2004 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství

(Věc C-349/04)

(2004/C 239/17)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 13. srpna 2004 žaloba směřující proti Lucemburskému velkovévodství podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Ericem Gippinim Fournierem a Karolinou Mojzesowicz, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Lucembursko tím, že nesdělilo Komisi veškeré informace, které by jí umožnily potvrdit, že ustanovení směrnice 2002/77/ES ([1]) byla dodržena, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 9 této směrnice.

2. uložil Lucembursku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Článek 9 směrnice 2002/77/ES ukládá členským státům povinnost sdělit Komisi nejpozději do 24. července 2003 takové informace, které Komisi umožní potvrdit, že ustanovení této směrnice byla dodržena.

([1]) Směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací (Úř. věst. L 249, 17.9.2002, s. 21)